

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa u predvorju crkve.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XI Broj 47 (533), 17. listopada 2021.

KRALJICA

XXIX nedjelja kroz godinu

Pripadanje i predanje

*Rado ćemo se, Gospodine, priznati tvojima,
pa i onda kad ničim ne pokazujemo da tebi
pripadamo. Rado ćemo reći koliko nas je,
prebrojavati se, lažno se zavaravati brojem
i izvanjskom pripadnošću.*

*A ti prihvaćaš sve. Svojima smatraš i one
daleke koji će žednom pružiti čašu hladne vode,
i one što se oko dobra trude, a da ti ni imena
ne poznaju.*

*Ti ne trebaš one koji će biti tvoji samo imenom.
Ne želiš nas polovične, nego potpuno predane.*

*A cijena predanja jesmo mi sami - jer smo
često sami sebi zaprekom u pristajanju
uz tebe. Cijenimo više sebe nego pristajanje
uz tebe.*

*Oslobodi nas, Gospodine, svake dvoličnosti u
nasljedovanju tvoga puta i daruj nam čisto
srce, srce nesebično otvoreno najprije i prije svega - tebi.*

*I. čitanje (Iz 53, 10-11), II. čitanje (Heb 4, 14-16)
Evangelje po Marku (Mk 10, 35-45)*

BOŽJA MOĆ JE LJUBAV - Prvenstvo služenja...

Današnje Evanđelje (Mk 10, 35-45) postavlja nam pitanje kako zamišljamo i doživljavamo božansku moć, koja je Isusova moć? Najnormalnije je da moć Božju zamišljamo i očekujemo kao ljudsku samo puno (beskrajno) snažniju. Bog može sve ono što čovjek ne može – tako se gleda na Božju moć. Ipak, da li se Božja moć tako očituje, barem kroz govor Biblije, osobito kroz Novi zavjet? Isusova objava Boga otkriva nam da je Bog u svojoj moći ipak 'drukčiji', iako je postao čovjek ipak njegova se moć očituje drukčije od ljudskog (običnog) očekivanja.

Nije to više 'silni Bog' koji ruši cedrove, nije to Bog koji silom zastrašuje, nije to više Bog koji čini 'čudna čudesa'. Isus nam objavljuje Boga koji je moćan koliko je moćna ljubav i dobrota. Sv. Ivan će reći da je Bog ljubav. Znači, moć Božju možemo susresti tamo gdje je moć ljubavi. Dok ljudi (čak i apostoli) traže moć (u smislu vladanja), Isus otkriva snagu služenja. Služenje svladava sve moćnike. Ali se ne može služiti u bahatosti. Služenje može proizlaziti samo iz altruizma. (Ovdje ne govorim o prisilnom služenju, to i nije služenje nego prisila). Dok ljudi idu za trijumfom, dotle Isus nudi ljubav i uzdiže ljubav iznad svake časti i vlasti.

Za Isusa ljubav je snažnija od svih sila iako ne djeluje na principu sile nego na principu blagosti. Isus sili suprotstavlja blagost i ljubav. Koji ljube i koji su blagi njihova je budućnost, oni su neuništivi. Oni se sami predaju i uskravaju. Dok ljudi izbjegavaju svaku patnju, a žele doći do cilja, dotle Isus kroz patnju (koja se prihvaća u svjetlu ljubavi) ide prema sjedinjenju ljubavlju. Kroz patnju se nanovo zbiva rađanje. Iluzija je da se može doći do cilja bez patnje. Svatko je obvezan da pije svoju čašu žuči. Takav je ljudski život, i tu ne znamo rješenje zato baš treba kroz patnju do

cilja. Isus nam objavljuje da Bog 'djeluje' najsigurnije i najintimnije baš kroz ljubav.

On je u činu ljubavi i progovara kroz čine ljubavi. Tko ljubi, Bog mu garantira da će biti s njime. To je najveće Isusovo otkriće, ali ne otkriće neke nove teorije nego novog života. Isus je svojim životom objavio istinu Božje ljubavi. On je sama ljubav koja je svakim svojim činom ljubila. Isusovu objavu sv. Ivan će pretvoriti u definiciju Boga: Bog je Ljubav i tko ostaje u ljubavi ostaje u Bogu. Izgleda malo čudno ali ništa manje istinito, Bog svoju moć iskazuje kroz ljubav i nemoć, i kao da mu je svaka druga moć strana i nama neprepoznatljiva. I tu je izbio nesporazum između Boga kojega objavljuje Isus (Bog ljubavi i nježnosti, predanje sve do smrti) i starozavjetnog vjerovanja u Boga silne moći.

Na ovome je izbio nesporazum između grčkog vjerovanja, pa i rimskog od Isusovog objavljivanja. Zato ponizni i plemeniti, a ne bahati i moćni, povjeroše Isusu i postadoše ljubavlju bogati i neuništivi. Pokazali su se moćniji od svih silnika ovoga svijeta. Umirali su i 'nicali'. Ova zemlja sa svim svojim zlima ne može poraziti ljubav i dobrotu. Nekima može ovakav Bog biti neprihvatljiv, preblag, predobar. Isus objavljuje baš takvog Boga. Islamska je tradicija zamjerala kršćanskom vjerovanju u Boga koji je premilostiv. Isus je ipak postavio svojim učenicima pitanje hoće li njega nasljedovati, a osnovno je u nasljedovanju Isusa da se vjeruje u Boga kakvog on objavljuje i živi.

Zato je u kršćanskom vjerovanju najveći onaj koji se iz ljubavi predaje, onaj koji služi čovječanstvu. Taj 'radi kao Bog' i slijedi božanski put. Ljudsko neshvaćanje snage ljubavi ipak je život i povijest uvijek opovrgavala. Zla i moći su se smjenjivali a ljubav je ostala i kao trajna čežnja i kao trajna vrijednost i sila. Ljubav ne vlada silom nego blagošću i predanjem. Pozvani smo da budemo kao naš Bog, kao Isus koji sve ljude ljubi i za sve se predaje.

Fr. Marijan Jurčević